

stande er den kendte Udtalelse af den tyske Generalstabschef v. Moltke til Kaptajn Lütken om Bord paa „Preussen“ den 18. Februar 1906. Jeg indrømmer, at det er kedeligt at skulle gentage den, den er citeret under Finanslovdebatten maaske en halv Sneg Gange, men jeg er nødt til det. v. Moltke udtaler: „Men en Ting vil jeg sige Dem rent ud. Gaar De med England, tillader De England at benytte Deres Territorium, eller yder De kun en fingeret og utilstrækkelig Modstand, ja saa er det min Overbevisning, at Danmarks sidste Time er slaaet; den offentlige Mening i Tyskland vil fordre, at der gøres Ende paa Danmark“. Af denne Udtalelse slutter de ærede Medlemmer af Venstre og det konservative Folkeparti, at havde vi ikke haft Forsvarsordningen af 1909, vilde Tyskland ved Krigens Udbrud straks have besat vort Land. Men der er intet, der berettiger til en saadan Slutning. v. Moltke krævede en Forsvarsordning, vendt imod England, derom kan der ikke tvivles: Yder I kun en fingeret Modstand overfor England, saa er det ude med jer.

Men er den nuværende Forsvarsordning da særlig beregnet paa at modstaa et engelsk Angreb? Vil man paastaa dette? Er det det, man har haft til Hensigt med Forsvarsordningen af 1909, at imødegaa et eventuelt engelsk Angreb, en Krænkelse af vor Neutralitet fra engelsk Side? Det er efter min Mening ikke Tilfældet, og da navnlig slet ikke efter v. Moltkes Udtalelser, og det er jo hans Opfattelse og hans Udtalelser, det i denne Forbindelse kommer an paa. Efter de Udtalelser, der foreligger af v. Moltke, kan jeg ikke se, at den Forsvarsordning, som er gennemført, virkelig er anlagt saadan, at den først og fremmest er rettet mod England. Det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen søgte ved Forhandlingerne om Forsvarslovene af 1909 at udvide Flaaden, at fuldstændiggøre Søbefæstningen saaledes, at vi kunde tage mod et Bombardement af København. Men det var ikke det, der særlig var lagt Vægt paa fra Tysklands Side. Forsvarsordningen af 1909 er for Hærens Vedkommende i kort Begreb Højres gamle Kongstanke om Eksistenskamp paa Sjælland og Forsvar af København til sidste Mand. Men denne tænkte Kamp har sandelig ikke nogen Forbindelse med Kravet om, at vi skal yde tilstrækkelig Modstand overfor England. Tværtimod, Forsvarsordningen er nøje knyttet til Forestillingen om en Kamp med Tyskland. Og videre er Forsvarsordningen tænkt som et Middel til — ikke at modstaa England, men

til at holde os Tyskerne fra Livet, indtil der kom Hjælp netop fra England.

Ingen kan nægte, at dette er Kærnen i den bestaaende Forsvarsordning, og Begivenhederne i de første Augustdage 1914 viser, at man i de Kredse, her er Tale om, fremdeles havde den Opfattelse. Ingen ventede noget Angreb fra engelsk Side, men man haabede des mere paa Hjælp netop Vest fra. Grev Frijs' Samtale med Kong Edward er et af de mange Vidnesbyrd herom. Kong Edward erklærede, at Danmark ikke maatte regne med aktiv Hjælp fra England saa hurtigt, at en Besættelse af Danmark kunde forhindres. Denne Udtalelse rummede en stor Skuffelse; og den skal nu bagefter benyttes til at bevise Nødvendigheden af, at vi fik den Udvidelse af Forsvarsvæsenet, som vi fik ved Forsvarsordningen af 1909. Men hvorledes da netop denne Forsvarsordning skulde være vel skikket til at dæmpe Tyskernes Mistænk-somhed overfor os og faa dem til at opgive et Angreb paa Danmark, hører til den Slags Spørgsmaal, som konservative Agita-torer ikke giver sig af med at besvare. General Kühnel gør jo ogsaa i sine Bemærkninger til Kapt. Lütkens Indberetning opmærksom paa, at hvis Forhandlingerne med Tyskland blev afbrudt, vilde det løse til Mistænk-somhed i Tyskland.

Hvad var det nu, v. Moltke krævede af os og særlig lagde Vægt paa? v. Moltke erklærede rent ud til Kaptajn Lütken, at han ansaa det for mindre sandsynligt, at England vilde bryde vor Neutralitet ved direkte Stød mod Sjælland og København. Han lagde derfor ingen Vægt paa Forsvaret af København. Derimod pegede han gentagne Gange paa Faren for et engelsk Angreb i Jylland, ved Esbjerg og ved Limfjorden, og han krævede Store Bælt spærret. „De bør bringe denne Sag i Orden“, sagde han. Grundtonen i alle v. Moltkes Udtalelser til Kaptajn Lütken var kort og godt: Hold jer England fra Livet, kan I det, kan I være sikre mod Angreb fra vor Side, men hvis ikke, saa ve jer, saa er Danmarks sidste Time slaaet!

Denne Viden om Tyskernes Ønsker og Hensigter har det ærede Medlem fra Ringkøbing sammen med sit Parti og Højre udnyttet paa den Maade, at de i Fællesskab gennemførte en Forsvarsordning, som for Hærens Vedkommende gaar lige stik mod, hvad v. Moltke ansaa for det nødvendige for os at gøre: at kunne holde os Eng-lænderne fra Livet. v. Moltke krævede et stærkt Forsvar i Jylland, men Forsvarsordningen svækkede Stillingen i Jylland,